

Utprøving av kombinerte stillinger mellom Nord universitet, spl-utdanningen, HNT HF og kommuner i Nord-Trøndelag

Kontakt: prosjektleder Jorunn Bjerkan jorunn.bjerkan@nord.no

Gjennom delprosjekter som involverte to kommuner, to sykehus og to campus på Nord universitet skulle vi finne svar på følgende:

1. Hvordan forenkle/forbedre samarbeidet mellom universitet og praksisfeltet?

Det gjennomgående **viktigste for studenter** uansett årskull var imøtekommende og inkluderende praksisveileder, god veiledning og konstruktiv kritikk. Det minst viktige var ros eller at praksislærer har satt seg inn i fokus for praksis. Lærerne, derimot, mente veileders kjennskap til praksisformål var viktig.

Forventningsskjemaet som ble benyttet ved praksisstart var lite nyttig og bør fjernes. **Praksisdokumentet** med både retningslinjer for praksis og evalueringsskjema er det formelle bindeleddet mellom student, lærested og praksisveileder. Veiledere syntes praksisdokumentet var omfattende, vanskelig å forstå og krevende å fylle ut korrekt. Det bør omarbeides. **Informasjonsflyten** internt i kommunene og sykehusene var for dårlig når det gjelder praksissamarbeidet, og ledere engasjerte seg lite, noe som må forbedres.

Praksisforberedende dag (PFD) er et treffpunkt mellom student, lærested og praksisarena. Å delta ble ansett som en mulighet for å møte studentene og å informere om egen enhet, og deltakerne ønsket faglig oppdatering og erfaringsutveksling. Flere veiledere visste ikke om, eller fikk ikke dra på PFD i arbeidstiden. PFD må faglig forbedres og ledere må lette til rette for deltakelse

2. Hvordan bidra til økt kontinuitet i veiledningen av studenter?

Fordelen med samme lærer/veileder over tid ble fremhevet. Dette resulterte i godt praktisk samarbeid og bør tilrettelegges for. Ulikheter i arbeidsmessige og økonomiske vilkår for å ta på seg veilederrollen ble oppfattet negativt og bør unngås. Tilrettelegging, et rimelig antall studenter, anerkjennelse og oppmerksomhet rundt veiledning fra ledelsen øker kontinuiteten.

3. Hvilke samarbeidsformer og arenaer bør det være for å sikre kontinuitet, kvalitet og relevans i praksisstudiene?

Ledere, praksisveiledere, lærere og studenter hadde **ulike forventninger og manglet arenaer** for avklaringer og evaluering. Praksisveilederne ønsket en oppgradert PFD, men også et internt treffpunkt. Det ble foreslått en **operativ koordinatorkomité** mellom praksisarena og universitet.

Praksissamlingene ble oppfattet som en viktig arena for å avklare forventninger mellom lærer, student og praksisveileder. PFD dagene hadde også faglig innhold som skulle interessere praksisveilederne som deltok. Det kom frem ønsker om å jobbe mer med innholdet på PFD og at endringer i sykepleierstudiet måtte komme bedre frem til praksisfeltet. Det må aktiv rekruttering til for økt deltakelse på PFD.

4. Hvordan sikre relevans og sammenheng mellom sykepleierutdanningenes forberedelse av studentene og den praktiske utøvelsen innenfor konkrete emner?

Sykepleierstudentene lærer «systematisk klinisk undersøkelse og vurdering» (SKUV) på campus, men metoden er mindre kjent for praksisveilederne. Vi arrangerte fire introduksjonskurs for ansatte. Kurset var utfordrende å få satt av tid til fra avdelingene. Deltakerne ønsket mer opplæring. Derimot var få av de ansatte i kommune/sykehus opptatt av å tilegne seg formell veilederopplæring, noe universitetet ønsker. Økt tilrettelegging for kompetanseheving er nødvendig.

5 og 6: Samarbeid om forsknings- eller fagutviklingsprosjekter

Vi er i gang men å publisere fagartikler og vitenskapelig artikler basert på resultater fra prosjektet.